

Περνούν τὰ χρόνια καί τι δύσκολα χρόνια! Δεν -τελείωσαν τα θέματα. Βράζει το καζάνι. Αν δεν είναι λίγο δυναμωμένος κανείς, πώς θα μπορέσει να αντιμετωπίσει μιά δύσκολη κατάσταση; Ο Θεός δεν έκανε ανεπρόκο-πους ανθρώπους. Πρέπει να καλλιεργήσουμε το φιλότιμο. Αλήθεια, Θεός φυλάξει, αν γίνει ένα τράνταγμα, πό-σοι θα σταλθούν όρθιοι; Πριν από τον πόλεμο τού '40, στην Κόνιτσα, εκεί πού είχα το μαραγκουδάδικο ήταν ή αγορά καί έφερναν οι χωρικοί καλαμπόκι, σιτάρι κ.λπ. Μερικοί πλούσιοι, τι πλούσιοι, αυτοί δηλαδή πού έπαιρ-ναν κάποιους τόκους από τις Τράπεζες, όταν πήγαι-ναν οι καημένοι οι χωρικοί το καλαμπόκι στην αγορά, για να το πουλήσουν, αυτοί το κλωτσούσαν με το πόδι καί ρωτούσαν πόσο έχει. Όταν ήρθε ο πόλεμος καί ανα-γκάσθηκαν να τὰ πουλήσουν όλα, «καλημέρα» έλεγε ο ένας, «έχεις καλαμπόκι;» ρωτούσε ο άλλος. Γι' αυτό τώρα να ευχαριστείτε τον Θεό για όλα.

Κοιτάξτε να ανδρωθείτε. Σφιχτήτε λιγάκι. Βλέπω τι μας περιμένει, γι' αυτό πο-νάω. Μην αφήνετε τον εαυτό σας χαλαρό. Ξέρετε τι τραβάνε άλλου οι Χριστιανοί; Στην Ρωσία μέσα στα κάτεργα. Τι δυσκολίες! Που πνευματικά βιβλία! Αφήστε την Αλβα-νία. Δυστυχία! Δεν έχουν να φάνε. Ούτε Εκκλησίες αφή-σαν ούτε μοναστήρια. Τὰ ονόματα τους τὰ άλλαξαν καί αυτά, γιατί δεν ήθελαν να ακούγονται χριστιανικά ονό-ματα. Καί στην Αμερική ακόμη, οι Ορθόδοξοι είναι λί-γοι, σκορπισμένοι σε διάφορα μέρη, καί ξέρετε τι τραβάνε; Να μην υπάρχει ορθόδοξη κοινότητα, να πηγαίνουν με το τραίνο ώρες μακριά, για να εκκλησιασθούν, να έρχονται στο Άγιον Όρος να συμβουλευθούν για ένα θέμα! Είναι μεγάλη αχαριστία αυτό το χαλαρό πνεύμα πού υπάρχει στην Ελλάδα.

Πόσους Άγιους θα παρουσιάσει ο Θεός στα κράτη πού υπήρχε κομμουνισμός! Μάρτυρες! Εκείνοι είχαν αποφασίσει τον θάνατο. Είχαν μεγάλες θέσεις καί δεν συμφωνούσαν με τους νόμους, όταν ήταν αντίθετοι με τον νόμο του Θεού. «Δεν συμφωνώ! σκοτώστε με! κλείστε με φυλακή!», έλεγαν, για να μην παρασυρθούν καί οι άλλοι. Εδώ πολλοί, χωρίς να ζορίζονται, δείχνουν τέτοια αδια-φορία! Λίγο αν περνούσαν μιά δυσκολία, έναν πόλεμο ή δύσκολα χρόνια, θα ήταν διαφορετικά. Γιατί τώρα είναι σαν να μη συμβαίνει τίποτε. Είναι πώς να το πει κανείς; σαν ένας να έρχεται από την Αυστραλία με το αεροπλάνο την άνοιξη στην Ελλάδα καί να φεύγει από 'δω το φθινόπωρο για την Αυστραλία, οπότε φθάνει εκεί

πάλι άνοιξη. Από άνοιξη σε άνοιξη, και χειμώνα δεν βλέπει, δεν ξέρει ούτε τι γίνεται τον χειμώνα ούτε από κακο-καιρίες ούτε τίποτε.

- Γέροντα, πώς μπορούμε να βοηθήσουμε έναν άνθρωπο αδιάφορο;

- Να του βάλουμε την καλή ανησυχία, να τον προβλη-ματίσουμε, για να θέληση ο ίδιος να βοηθηθεί. Με το ζόρι δεν γίνεται. Πρέπει να διψάει ο άλλος, για να του δώσεις να πιει νερό. Δώσε σε έναν που δεν έχει όρεξη, να φάει με τό ζόρι· θα το κάνει εμετό. Όταν ο άλλος δεν θέλει, δεν μπορώ να του στερήσω την ελευθερία, το αυτεξούσιο.

(ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ – ΛΟΓΟΙ Β΄ – ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΦΥΓΝΙΣΗ)

<http://gerontes.wordpress.com>